

MIMNERMUS

καίετο μὲν Ναννοῦς, πολὺ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῶ
 κημωθεὶς κώμους εἶχε σὺν Ἐξαμύῃ,
 †ηδηχθεε δ' Ἐρμόβιον τὸν αἰεὶ βαρὺν ἠδὲ Φερεκλῆν
 ἐχθρόν, μισήσας οἱ ἀνέπεμψεν ἔπη.

De amoribus agitur, ergo Hermobius et Pherecles aemuli
 erant de Examyae favore.

Alex. Aet. fr. 5. 4-6 Powell de Boeoto poeta

Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
 παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι †πότην ἴσον†· ἔγραφε δ' ὠνήρ
 εὖ παρ' Ὀμηρεῖν ἀγλαῖην ἐπέων κτλ.

Posidippus epigr. 9. 2-1 (*Anth. Pal.* 12. 168)

Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίχει δύο, καὶ †φερεκάστου
 Μιμνέρμου καὶ τοῦ σώφρονος Ἀντιμάχου.

φιλεράστου Jacobs : fort. de Pherecle (Hermes. supra)
 cogitandum. ἐκάστου revenit in fine versus tertii.

Ath. 597a (π. ἐταιρῶν) παρέλιπον δὲ καὶ τὴν Μιμνέρμου
 αὐλητρίδα Ναννώ.

Callim. fr. 1. 11 sq. Pf.

τοῖν δὲ] ἄνοι Μίμνερμος ὅτι γλυκύς, αἰ κατὰ λεπτὸν
 ῥήσιες,) ἡ μεγάλη δ' οὐκ ἐδίδαξε γυνή.

Schol. Flor. ad loc. παρα]τίθεται τε ἐν σ(υγ)κρίσει τὰ ὀλίγων
 στί[χ(ων) ὄν]τ(α) ποιήματα Μιμνέρμου τοῦ Κο[λοφω]νίου
 καὶ Φιλίτα τοῦ Κώου, βελτίονα [τ(ῶν) πολ]υστίχων αὐτ(ῶν)
 φάσκων εἶναι[.

Locus non intelligitur. 'Magnam mulierem' alii pro Nanno
 accipiunt, alii pro Zmyrna Amazone, alii pro Antimachi
 Lyde.

Paus. 4. 21. 5 (e Rhiano u.v.) ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα τε ἦν καὶ
 ἀλλήλους καθορᾶν ἐδύναντο, ἐνταῦθα Ἀριστομένης καὶ Θεό-
 κλος ἐπειρῶντο ἐς πᾶσαν ἀπόνοιαν προάγειν τοὺς Μεσσηνίους,
 ἄλλα τε ὅποσα εἰκὸς ἦν διδάσκοντες καὶ Σμυρναίων τὰ τολμή-
 ματα ἀναμιμνήσκοντες, ὡς Ἰώνων μοῖρα ὄντες Γύγην τὸν